

پروتوكل درمانی کووید-۱۹ در بیماران بستری

- ۱- در هنگام ویزیت بیمار حتما دقت کنیم روز چند از شروع بیماری است و الان روز چندم بستری چون ملاک روز شروع بیماری است
- ۲- هفته اول فاز ویرمی است داروی ضد ویروس مثل فاویپراویر رمدزیویر و خصوصا اینترفرون در این فاز تاثیر دارد و بعد از هفته دوم نه اینکه بی اثر باشد ولی عملای فایده چندانی ندارد به هیچ عنوان در بیماران بدهال و در آی سی یو به بیماران اینترفرون تزریق نکنید که منجر به بدتر شدن بیمار می شود
- ۳- کورتون در هفته اول شروع بیماری استفاده نشود مگر اینکه ناگهانی در حال پیشرفت باشد خصوصا در بیماران سرپایی که اکسیژن بالای ۹۳ است به هیچ عنوان مصرف نشود.
- ۴- تحت هیچ شرایطی تا پایان هفته اول علایم؛ کورتون داده نشے حتی مقالات اخیر کورتون استنشاقی دوز بالا در آسم و copd خطر ریپلیکاشن ویروس و مرگ رو افزایش داده
- ۵- دوز کورتون پیشنهادی در فاز پولمونری ۴۰ میلی گرم متیل پردنیزولون هر دوازده ساعت برا شروع هست در صورت افت اکسیژن یا رایز crp سریال زیر این درمان به ۸۰ میلی گرم هر دوازده و سپس ۱۲۵ میلی گرم هر دوازده ساعت افزایش پیدا میکنه دوز حداقل فعلا ۲۵۰ میلی گرم روزانه هست پالس تراپی باید به عنوان salvage therapy در قالب کلینیکال ترایال باشه
- ۶- به عنوان salvage therapy پالس کورتون تا حداقل پانصد میلی گرم روزانه تا سه دوز توصیه میشه در صورت عدم پاسخ گام دوم plasma exchange هست با جایگزینی ffp که ممکنه حدکثر پنج مرتبه انجام بشه
- ۷- دوز کورتون یک بار روزانه است ولی در بیمارانی که به سرعت در حال پیشرفت هستند و خصوصا در هفته دوم فاز سیتوکین ریلیز هستند میتوان دوز بالاتر هم استفاده نمود تا بتوان التهاب را کنترل نمود. هیدروکورتیزون کلا نیمه عمر کوتاه دارد و منقسم در دو دوز روزانه بایستی استفاده شود و در شوک ارجح است و گرنه متیل پردنیزولون یا دگزامتاژون در کووید بهتر است. بعضی مقالات معتقدند بیمارانی که نیاز به اکسیژن دارند و اکسیژن افت دارد از کورتون سود می برنند.
- ۸- (۶ میلی گرم دگزامتاژون معادل ۳۲ میلی گروم متیل پردنیزولون و معادل ۴۰ میلی گرم پردنیزولون و ۱۶۰ میلی هیدروکورتیزون) است کلا در بیماران عدم تحمل و عوارض متیل پردنیزولون کمتر است و شاید ارجح باشد

-۴- با صلاحدید پزشک معالج با کنترل یکروز در میان CRP می توان وضعیت التهابی فلوچارت CRP بیمار را کنترل نمود در صورت افت آن نشانه کنترل التهاب است و مقالاتی می گویند در صورت کاهش به زیر ۲۰ دوز کورتون را کاهش و در صورتی که زیر ۱۰ آمد و سیچوریشن بهبود یافته، می توان آن را قطع نمود در صورت افزایش CRP زیر درمان یا بدتر شدن وضعیت بیمار این دلیل افزایش فاز التهابی یا سوپر اینفکشن باکتریال است و باید از نظر نیاز به آنتی بیوتیک یا افزایش دوز کورتون یا سایر عوامل کنترل التهاب مثل هموپرفیوژن یا توسعیلیزوماب یا ... بررسی شود.

-۵- مبنای تزریق آنتی کواگولان بر اساس پروتوکل کشوری و بر اساس نظر پزشک و وضعیت بیمار باشد. در مورد استفاده از آنتی کواگولان بیماران پروفیلاکسی هپارین ۵۰۰۰ واحد هر ۸ ساعت یا ۴۰ واحد انوکسایپارین روزانه نیاز دارند یا پرونیلاکس CELEXAN ۶۰۰۰ UNIT/DAILY یا ۱mg/kg/daily (موارد منع مصرفش شامل وزن بالای ۱۰۰ کیلو و نارسایی کلیوی) اگر بد حال شد یا وجود داشت دوز درمانی ۱UNIT/Kg/Bld و یا هپارین به صورت دریپ داده شود.

-۶- نقش پلاکت در ایجاد ترمبوز ناشی از کویید مهمتر از همه هست بنابراین همه مقالات تاکید دارند هم در فاز پیش گیری هم تا یک ماه پس از در مان مصرف شود مگر اینکه کسی حساسیت به ASA داشته باشد

-۷- ضد انعقاد در موارد درگیری متوسط به بالا برای موارد بستری است یا اگه بنابه شرایط مجبور به درمان در منزل هستیم اضافه می شود و اکنون بیشتر ترند به سمت دوز درمانی هست تا پروفیلاکسی

-۸- دوز ضد انعقاد شصت میلی سلکسان برای شروع هست در صورت افزایش سطح d-dimet mg/kg سریال به ۱ هر دوازده ساعت افزایش داده میشے

-۹- در مواردی که بیمار زیر دستگاه ونتیلاتر هست و فول ساپرت هست و علی رغم تهویه دققه ای کامل pco₂ بالا هست از نظر پاتوفیزیولوژیک افزایش dead spacer ناشی از میکرو کواگولوپتی در مویرگهای ریه مطرح هست و توصیه میشے داری ضد انعقاد سلکسان قطع بشه و tpA با دوز ۲۵ میلی گرم طی دو ساعت و سپس ۲۵ میلی گرم بعدی طی ۲۲ ساعت داده بشه مجدد آنتی کواگولان شروع بشه.

-۱۰- دوز رمزیویر ۲۰۰ میلیگرم روز اول و سپس ۱۰۰ میلی گرم روزانه تا ۵ روز است که می توان تا ۱۰ روز هم ادامه داد ولی فعلا توصیه همان ۵ روز کافی است اگر آنزیم کبدی بالای ۵ برابر و GFR زیر ۳۰ باشد و بیمار مولتی اورگان فیلر، ممنوعیت مصرف دارد

-۱۱- آزیترومایسین و هیدروکسی کلروولین و کلترا، چه هر کدام به تنها یی یا در ترکیب با هم مصرف شوند، هیچ فایده ای ندارد و تمام کلینیکال تریالهای دنیا مصرف آنها را رد کرده اند.

-۸- تاثیر ویتامین سی یا زینک یا ویتامین دی در پروفیلاکسی یا درمان ثابت نشده ولی کمبود آنها بر سیستم ایمنی تاثیر و باقیستی در پیشگیری جبران شود

-۹- اغلب بیماران با پچی گراند گلس تیپیک کوید نیازی به آنتی بیوتیک ندارند و آنتی بیوتیک شروع نشود) در صورت عدم سوپراینفکشن باکتریال از مصرف آنتی بیوتیک بی رویه پرهیز نمایید) مگر در مواردی که بیمار به سرعت در حال بدتر شدن باشد یا در بیماری که نیاز به آی سی یو پیدا می کند و یا یک ضایعه لوبار با ایر برونکوگرام داشته باشد که سفالوسپورین یا تازوسین مفید است و در صورت شک به استافیلوکوک مقاوم و انکومایسین یا لینزوکلید یا تیکوپلانین اضافه کنید

۱۰- اغلب علت مرگ بیماران با بیماری زمینه ای مثل قلبی یا کلیوی یا دیابت بدتر شدن بیماری زمینه ای آنها است پس به جای اینکه به فکر عوض کردن مرتب داروی ضد ویروس باشد دنبال کنترل بیماری زمینه ای خصوصاً کنترل قند خون بیمار باشد

۱۱- در بیماران جهت مسکن و تب بر از استامینوفن استفاده کنید ولی اگر ناچار شدید از ناپروکسن می توان استفاده نمود

۱۲- در بعضی مقالات گفته شده PPI ها در بروز شدت بیماری تاثیر داشته اند پس شاید بهتر باشد از فاموتیدین استفاده نمایید

۱۳- در بیماران با دهیدراتاسیون و بی اشتہابی می توان از محلولهای کریستالوییدی استفاده نمود ولی به شدت مواطن اورلود مایع باشد.

۱۴- جهت تهوع و استفراغ شدید از دیمن هیدرینات یا پرومتسازین یا ویتامین B6 استفاده کنید

۱۵- در بیماران بد حال شاید آزمایش روزانه کمک کند ولی در بیماران stable سه بار در هفته کافی است و بی جهت آزمایش روزانه درخواست نکنید

۱۶- جهت کاهش سرفه ها از قرص برم هگزین یا دکسترومتورفان یا دیفن هیدرامین یا کپسول گاباپنتین استفاده کنید

۱۷- در بیمارانی که دوز درمانی آنتی کواگولان می دهید بسیار مواطن عواقب خونریزی باشد چون در بعضی از بیماران این اتفاق منجر به مرگ بیمار می شود.

۱۸- در بیماران بدهال موقع ترخیص بر اساس شرایط می توان قرص ریواروکسابان ۱۰ میلیگرم روزانه تا یک ماه تجویز نمود

۱۹- در صورت درگیری به صورت فیبروزیه که شروع آن در HRCT تایید شده، در زمان ترخیص با کورتون خوراکی ۱ mg/kg و آنتی کواگولان خوراکی (ریواروکسابین) یا آپیکسابان شروع نماید و ظرف یکماه taper نمایید و بیمار به طور سریال معاینه گردد.

۲۰- کلیه بیماران بستری در ICU باستی یک نوبت توسط کارشناس تغذیه یا مشاور تغذیه انجام گردد.

۲۱- در مورد گرفتن پالس اکسیژن ۱) همواره از انگشت وسط استفاده بشه ۲) نیم تا یک دقیقه زمان صرف بشه ۳) زمانی که پالس رو مانیتور قوی هست خونده بشه ۴) انگشت گرم بشه ۵) هیچ گونه رنگ لک و ... روی ناخن نباشد

۲۲- برا پیش گیری بعد تماس با فرد مبتلا در حال حاضر اینترفرون نازال و ایورمکتین تایید شده دوز ایورمکتین چهار عدد قرص سه میلی گرم باهم مصرف میشه و برای یک هفته تاثیر داره

۲۳- نازال کانولا * در صورت نیاز به اکسیژن کمتر از ۶ لیتر در دقیقه یا اسیدوز تنفسی ای که با نازال کانولا سچوریشنش به بالای ۸۸ برسد. بیماری که با کانول بینی تا شش لیتر جواب نده گام بعدی ماسک صورت با رزو بگ نیست بلکه

HFNC هست

* ماسک ساده => در صورت نیاز به فلوی اکسیژن ۶ لیتر در دقیقه به بالا

* ماسک با رزو بگ => در صورتی که با ۱۲ لیتر در دقیقه اکسیژن از طریق ماسک ساده سچوریشن به بالای ۹۰ نرسد یا علی رغم رسیدن به این سچوریشن همچنان بیمار تاکی پنه یا تاکی کارد (بدون علت دیگری) باشد.

ماسک با رزو نیازمند حداقل ۱۰ تا ۱۲ لیتر در دقیقه اکسیژن می باشد.

* برای BiPAP یا NIV در صورتی که سچوریشن بیمار با ماسک رزو با فلو ۱۲ لیتر در دقیقه به بالای ۹۰ نرسد یا اسیدوز تنفسی داشته باشد که با نازال کانولا سچوریشن مناسب بدون تاکیپنه و دیسترس پیدا نکند

یا علی رغم رسیدن به سچوریشن ۹۰ بیمار تاکی پنیک باشد یا دیسترس داشته باشد یا تاکی کارد (بدون علت دیگری) باشد

برای NIV یا BiPAP به شرطی که کنтра اندیکاسیون نیز نداشته باشد

با تشکر از راهنمایی های ریاست دانشگاه آقای دکتر علی اسماعیلی ندیمی و کمیته علمی کووید-۱۹ دانشگاه
تعاونی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان